

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 256, 24.10.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Австрия) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien

(Дело C-338/09) (¹)

(Свободно предоставяне на услуги — Свобода на установяване — Правила на конкуренция — Каботажни превози — Национален превоз на лица по автобусна линия — Заявление за обслужване на линия — Концесия — Разрешително — Условия — Притежаване на седалище или постоянен обект на националната територия — Намаляване на приходите, застрашаващо рентабилността на обслужването на вече отдадена на концесия линия)

(2011/С 63/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Ответник: Landeshauptmann von Wien

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Тълкуване на член 49 и сл. ЕО, както и на член 81 и сл. ЕО — Правна уредба на държава членка, която поставя предоставянето на концесия за обслужване на линия на обществения превоз в зависимост от двойното условие заявителят на тази концесия да е установен в тази държава и новата линия да не застрашава рентабилността на съществуваща транспортна линия с подобен маршрут

Диспозитив

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за целите на предоставянето на разрешително за обслужване на автобусна линия на градския обществен превоз по редовен маршрут с определени спирки и по установено разписание изисква подалите заявление икономически оператори, установени в други държави членки, да притежават седалище или друг обект на територията на тази държава членка още преди да получат разрешително за обслужването на тази линия. За сметка на това член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, предвиждаща изискване за установяване, когато това изискване трябва да бъде изпълнено, след като е предоставено разрешителното и преди заявителят да е започнал да обслужва посочената линия.
2. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда отказ да се

предостави разрешително за обслужването на туристическа автобусна линия поради намаляване на рентабилността на конкурентно предприятие, притежаващо разрешително за обслужване на линия, която е напълно или отчасти идентична с исканата линия, при това единствено въз основа на твърденията на това конкурентно предприятие.

(¹) ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Малта

(Дело C-351/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО — Членове 8 и 15 — Състояние на вътрешнотериториалните повърхностни води — Изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг — Неизпълнение — Предоставяне на обобщени доклади за тези програми за мониторинг — Неизпълнение)

(2011/С 63/13)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и K. Xuerreb)

Ответник: Република Малта (представители: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech и Y. Rizzo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 8 и 15 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка на действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193) — Задължение за изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води — Задължение за предоставяне на обобщени доклади за програмите за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води

Диспозитив

1. На първо място, като не е изготвила и не е привела в действие програми за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води съгласно член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка на действията на Общността в областта на политиката за водите и на второ място, като не е предоставила обобщени доклади за програмите за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води съгласно член 15, параграф 2 от тази директива, Република Малта не е изпълнила задълженията си по членове 8 и 15 от посочената директива.